

de to Mindretals Repræsentanter i Udvalget. Jeg vil haabe, at Landstinget vil slutte sig til dette Arbejde ved at stemme for vore Ændringsforslag og derved bidrage sit til, at dette Lovforslag, der efter min Mening kan faa en ikke ringe Betydning, kan føres igennem.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Ligesom den meget ærede Ordfører (Danneskjold-Samsøe) føler jeg en Trang til at udtale min Tilfredshed over, at det ved gensidig Imødekommen er lykkedes Udvalget at enes om en fælles Indstilling vedrørende det foreliggende Forslag. Jeg er meget tilfreds dermed, idet dette jo efter min Mening aabner Mulighed for at faa denne Sag gennemført i indeværende Rigsdagssamling, noget, som jeg for mit Vedkommede vilde sætte meget stor Pris paa, idet jeg tillægger Lovforslaget en ikke ringe Betydning for de mange Tusinde Fæste-, Leje- og Tjenestehusmænd, der findes omkring her i Landet. Jeg er altsaa tilfreds med de Ændringsforslag, der her foreligge fra Udvalget, og jeg vil takke Udvalgets Flertal for den Imødekommenhed, det har vist i denne Sag. De væsentligste Ændringsforslag vedrøre jo § 1, og jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have sat Pris paa, om jeg havde fundet Tilslutning for Bestemmelserne i § 1 om Fæstetvang paa de Huse, der have været bortfæstede i de sidste 50 Aar. Men paa den anden Side skal jeg villig erkende, at naar vi faa gennemført Bestemmelser, der sikre vedkommende Erstatning for de Forbedringer, som de have foretaget ved Hus og Jord, og naar vi faa gjort alle de Huse, der her er Tale om, til Pligthouse og saaledes forhindre, at de nedlægges, saa opnaas dog det væsentligste af det, der var tilsigtet med Forslaget om at lægge Fæstetvang paa de ca. 6,000 Fæstehuse, der for Tiden findes omkring i Landet. Dertil kommer saa, at man, selv om der ikke lægges Fæstetvang paa disse Huse, dog ganske sikkert tør gaa ud fra, at vi alligevel ville faa Lov til at beholde en Del af disse. Selv om der ingen Fæstetvang kommer, vil Forholdet neppe blive det, at Fæstehusene helt forsvinde. Jeg er tilbøjelig til at mene, at en Del af dem ville vedblive at bestaa som Fæstehuse. En anden Del af dem vil efter al Sandsynlighed gaa over til fri Ejendom, og det er jo ikke noget, man kan beklage sig over. Der vil vel sandsynligvis ogsaa være en Del af Husene, der blive til Lejehuse, men jeg tillægger ikke dette saa stor en

Betydning, at jeg af den Grund mener, at der er Anledning til at modsætte sig de ellers meget hensigtsmæssige og fornuftige Bestemmelser, som Lovforslaget vil komme til at indeholde. Jeg kan altsaa slutte mig til den Indstilling, der foreligger fra Udvalget, og jeg finder ingen Anledning til at omtale de enkelte Ændringsforslag nærmere, idet jeg ganske kan henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører. Der er kun et Par Ændringsforslag, som jeg lige skal gøre et Par Bemærkninger om. Den ærede Ordfører omtalte Ændringsforslag Nr. 10 vedrørende Straffebestemmelserne og udtalte, at der muligvis var forglemt et Ord, idet der ikke stod, om det var daglige Tvangsmulkter eller om det var aarlige Tvangsmulkter, vedkommende skulde idømmes. Jeg vil dertil sige, at det jo er muligt, at der her foreligger en Forglemmelse, men Straffebestemmelserne ere i øvrigt tagne efter dem, der findes i Lov 11te Maj 1897 om Jords Udstykning og Sammenlægning, det er ganske de samme Ord, der ere benyttede her, og saa vidt jeg ved, have Bestemmelserne i Loven af 1897 ikke givet Anledning til nogen Ulempe. Det er da muligt, at det samme kunde blive Tilfældet for det her foreliggende Forslags Vedkommende. Men, som sagt, jeg skal meget gerne drøfte dette Spørgsmaal med Udvalget inden 3die Behandling; vi opnaa jo nok Enighed om det, da det er ganske underordnet. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 28; her er der egentlig ingen Uenighed mellem mig og det ærede Udvalg. Vi ere enige om, hvad det er, der skal opnaas, men det synes mig, at Formen for den Ændring, der foreligger fra Udvalgets Side, er mindre heldig valgt. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører mulig maatte finde Anledning til at tage dette Ændringsforslag tilbage. Jeg er nemlig tilbøjelig til at mene, at vi slet ingen Ændring behøve angaaende dette Spørgsmaal, om Tiden for de Synsforretninger, der skulle være foretagne af Ejerne. Jeg vil henlede saavel den ærede Ordførers som Udvalgsmedlemmernes Opmærksomhed paa § 14, hvorefter Loven jo først skal træde i Kraft 1ste Januar 1903. Hvis man sammenholder denne Paragraf med § 11, tror jeg, man vil komme til det Resultat, at der bliver sikret Ejerne rundelig og rigelig Tid til at foretage de Synsforretninger, der er Tale om. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og udtale Haabet om, at den foreliggende Sag maa blive gennemført i den